

Marco Borsato, Margherita

In de verte spreekt een stem
Die ik herken van onze ruzies
Over kleine misverstanden
Over grote desillusies
En ik hoor de kille klanken
Van jouw ingehouden woede
Maar wat kan ik meer dan janken
Als ik dit niet kon vermoeden
In een waas hoor ik je zeggen
Dat je alles op wilt geven
Dat je alles met je meeneemt
Wat me lief is in dit leven
En ik luister hoe jouw woorden
Langzaam opgaan in de zinnen
Die me treffen als een bliksem
Met vernietigende kracht
Deze kilte maakt me gek
En dit gevoel is angstaanjagend
Maar je woorden malen verder
En mn ogen kijken vragend
Waarom zei je mij niet eerder
Dat je zo van me vervreemd was
**WAAROM SPRAK JE OVER LIEFDE
ALS JE NOOIT VAN MIJ GEHOUDEN HEBT**
Ik verlies het van de wanhoop
En ik voel m'n tranen branden
En ik zou niets liever willen
Dan m'n hoofd weer in jouw handen
Maar wat tot een uur geleden
Nog zo veilig heeft geleken
Is een hele grote leugen
En een kaartenhuis gebleken
Het is net of iemand anders
In jouw lichaam is gekropen
En ik heb niet eens gemerkt
Dat die naar binnen is geslopen
Om jouw liefde uit te wissen
En mijn wereld te vernielen
Wil er niemand me vertellen
Dat ik alles heb... gedroomd